

นรณพวิทย์ นุทรนนท์

ทาสร้างเครือข่าย คุณค่าของคนพึ่งพา

จังหวัดพังงา เข้าร่วมโครงการวิจัย การพัฒนาขบวนการสหกรณ์เมื่อปี 2549 มีกลุ่มต่างๆ เกิดขึ้นจำนวน 519 กลุ่ม จาก การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐและ เอกชน จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ สหกรณ์ จังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด เกษตรจังหวัด ประมงจังหวัด พัฒนาการจังหวัด สา-ธารณสุขจังหวัด องค์การพัฒนางองค์กร เอกชน และธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร

กลุ่มที่ได้บริหารจัดการเพื่อกิจการ ส่วนรวม ได้สมัครใจเข้าร่วมในการพัฒนา

เป็นขบวนการโดยช่วยเหลือตนเอง ช่วย เหลือกันเอง และช่วยเหลือกันเป็นเครือ ข่าย จำนวน 81 กลุ่ม

ในช่วงของการพัฒนากลุ่มขับเคลื่อนตัวเองไม่ได้ 16 กลุ่ม ถอนตัวออกไปจากการพัฒนา คงมีจำนวน 65 กลุ่ม ที่ดำเนินต่อไปตามเจตนารมณ์ของขบวนการสหกรณ์

วิธีการของกลุ่มในการพัฒนาตนเอง ได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำและร่วมกันวางแผน บนเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หาจุดเด่น จุดด้อยของกลุ่มรวมทั้งหาโอกาสและ

พิจารณาข้อจำกัดจากภายนอก อีกทั้งดู ความต้องการพัฒนาของกลุ่มเอง จนคิด เห็นตกผลึกได้ช่วยเหลือร่วมกัน กลุ่มแต่ละ กลุ่มก็มีคัมภีร์นำทางของตนเอง

เมื่อกลุ่มแต่ละกลุ่มมีคัมภีร์นำ ทางของตนเองขึ้นมาแล้ว มีเวทีแลกเปลี่ยน เรียนรู้ลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน พึ่งพา กันเองด้วยศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ มีความเสมอภาค จริยธรรม ความรับผิดชอบการมีจิตใจเปิดกว้าง รวมทั้งการใช้ สิทธิอย่างนักประชาธิปไตย ยึดโยงกัน ด้วยคุณธรรม การเสียสละ ความมุ่งมั่น

การเดินทางของกลุ่มและทีมงาน วิจัยพังงา ไม่ได้อาบน้ำไปเสียทุกอย่าง กลุ่มมีเกิดมีตาย มีความตั้งใจแล้วก็เปลี่ยนความตั้งใจ มีจุดเริ่มต้นจริงจังเมื่อเวลา ผ่านไปความเข้มข้นค่อยๆ จางหาย การเผ้าคอยกระตุ้นเข้าไปร่วมทุกขั้วร่วมสุขกับกลุ่มต้องมีจังหวะที่เหมาะสม ทีมวิจัยทั้งช่วงเวลานานก็ไม่อาจเป็นปัจจัยกระตุ้นเตือนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

ตั้งใจ ความเชื่ออาทรและความสามัคคี มุ่งไปสู่การกินดี อยู่ดี มีความสุข ของบรรดาสมาชิกกลุ่ม

วิวัฒนาการของกลุ่ม ก่อเกิดเครือข่ายตลาดผลไม้พังงา เครือข่ายข้าวสารและสินค้าอุปโภคพังงา เครือข่ายปุ๋ยพังงา เครือข่ายสินค้า OTOP พังงา และเครือข่าย Home Stay พังงา อย่างหลวมๆ ค่อยเป็นค่อยไป.

กิจกรรมการเยี่ยมเยือน พักเรือนชาน เปิดเวทีย่อยปรับทุกข์ปรับสุข มองหาต้นแบบ ไปดูงาน ถอดบทเรียน ประยุกต์กรรมวิธี เพื่อนให้กำลังใจและช่วยเหลือกันตามความเหมาะสมทำให้เครือข่ายมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตสมาชิกกลุ่ม มีการแสวงหาเพื่อนใหม่ๆ ที่มีแนวทางของกลุ่มไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน

การเดินทางของกลุ่มและทีมงาน วิจัยพังงา ไม่ได้ราบรื่นไปเสียทุกอย่าง กลุ่มมีเกิดมีตาย มีความตั้งใจแล้วก็เปลี่ยนความตั้งใจ มีจุดเริ่มต้นจริงจังเมื่อเวลา ผ่านไปความเข้มข้นค่อยๆ จางหาย การเผ้าคอยกระตุ้นเข้าไปร่วมทุกขั้วร่วมสุขกับกลุ่มต้องมีจังหวะที่เหมาะสม ทีมวิจัยทั้งช่วงเวลานานก็ไม่อาจเป็นปัจจัยกระตุ้นเตือนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง แต่หากเข้าไปบ่อยเกินไปก็ทำให้งานภารกิจตามหน้าที่ของหน่วยงานหย่อนยานลงได้ ซึ่งทีมงานวิจัยพังงาล้วนรับราชการ สังกัดกรมประมง กรมพัฒนาชุมชน และกรม

ส่งเสริมสหกรณ์การใช้ดุลยพินิจและจิตใจที่ตั้งมั่นเพื่อนำคุณค่าความดีงามของสหกรณ์สู่สังคม ต้องมีมากพอที่จะทำงานนอกเหนือเวลาปกติของราชการมีทำติดดิน พร้อมเป็นนกขมิ้นค้ำไหนดอนนั้นบุคลากรในหน่วยงานขนาดใหญ่ มีใช้ทุกคนจะทำงานเป็นคานงัดสังคมรูปแบบนี้ได้ มีได้บางคนเท่านั้นและคนๆ นั้นก็ไม่จำเป็นต้องรับราชการ

ช่วงเวลาของการพัฒนา จังหวัดพังงา ได้รับแนวคิดที่เป็นประโยชน์จากนักปราชญ์ อันถือว่ามีคุณค่ายิ่ง ท่านอาจารย์โสภิต ทองปาน ให้ข้อคิด “งานให้เริ่มทำก่อน อย่าคุยเพียงอย่างเดียว” “สถาบันอยู่อีกนาน อย่ารอวรดัต เครือข่ายเกิดขึ้นแล้วจะทำอะไรต่อ...?” ท่าน

อาจารย์ไพโรจน์ สุจินดา ให้ข้อคิด “เครื่องบินกำลังจะขึ้นต้องสั่นฝ่าฟันเรียนรู้ พัฒนาสหกรณ์ เจออุปสรรคต้องพัฒนาต่อไป” ท่านเอ็นนู ชือสุวรรณ ให้ข้อคิด “ทำเครือข่ายทำเดี่ยวไม่ได้ ต้องมีแกนนำมีพันธมิตร” ข้อคิดของนักปราชญ์มีหลากหลายโอกาสต่อไป คงได้เล่าสู่กันฟัง

วันนี้มาถึง กลุ่ม 65 แห่ง รวมตัวกันขึ้นเป็นเครือข่ายคุณค่า 6 เครือข่าย ทำทลายความตั้งใจของตนเอง ในการทะยานตัวขึ้นจากจุดยืนดั้งเดิมไปสู่จุดหมายที่ไผ่ฝัน ทำทลายความคิดของคนข้างทาง เครือข่ายคุณค่านี้เกิดขึ้น ดำรงอยู่เจริญก้าวหน้า มันคงสืบไป ได้สักเท่าไร? ช่างน่าติดตามยิ่ง